

ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 20ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1998

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΓΑΠΗΤΟΥ Γ. ΤΣΟΠΑΝΑΚΗ

Ε Π Ι Σ Η Μ Η Υ Π Ο Δ Ο Χ Η
ΤΟΥ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ
Κ. ΑΣΤΕΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄξιότιμε κύριε συνάδελφε,

Ἀπρόοπτο κώλυμα τοῦ κ. Προέδρου ὅπως παραστῆ κατὰ τὴν σημερινή συνεδρία, εὐρίσκει ἐμένα στὴν εὐχάριστη θέση νὰ σᾶς καλωσορίσω καὶ νὰ σᾶς ἐκφράσω, τόσο ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, τὰ αἰσθήματα ἐκτιμῆσεως καὶ ἀγάπης μὲ τὰ ὁποῖα σᾶς ὑποδέχεται τὸ Ἀνώτατο αὐτὸ Ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν ιδιότητά σας ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους στὴν προκηρυχθεῖσα ἔδρα τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Μὲ ιδιαίτερη δὲ χαρὰ θὰ ἐκπληρώσω καὶ τὴν ἐντολὴ τῆς Συγκλήτου, ὅπως ἐκθέσω τὸ ἐπιστημονικὸ σας ἔργο, ἀφοῦ προηγουμένως σᾶς παραδώσω τὴν σχετικὴ μεμβράνη τῆς Ἀκαδημίας γιὰ τὴν ἐκλογή σας.

Φίλτατε κύριε Γεωργιάδη,

Εἶσθε γνήσιο τέκνο τῆς ἑλληνικῆς καὶ μόνον Μακεδονίας, τὴν ὁποία ἀγαπήσατε βαθύτατα. Παραμείνατε δὲ πάντοτε ἀφοσιωμένος τρόφιμος τοῦ λαμπροῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ σταδιοδρομήσατε σ' αὐτὸ μὲ τὴν διδακτορικὴ ἀρχικὰ διατριβή σας καὶ ἔπειτα μὲ τὴν ὑφηγεσία, γιὰ νὰ ἐκλεγῆτε σύντομα μὲ παμψηφία ἑκτακτος καθηγητῆς ἐπὶ τριετείῃ θητεία, καὶ μετὰ τὴν λήξη της, παμψηφει ἐπίσης τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Α' τακτικῆς ἔδρας τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου κατὰ τὸ ἔτος 1980, ὅπου καὶ ὑπηρετήσατε ἕκτοτε συνεχῶς μὲ ἐξαιρετὴ ἀφοσίωση καὶ μὲ λαμπρὴ διδακτικὴ ἀπόδοση.

Ἡ πολυετὴς ἄσκηση τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος καὶ ἡ πολύτιμη ἀπ' αὐτὸ ἐμπειρία σᾶς ἐπέτρεψε νὰ συνδυάσετε μὲ ἀξιόλογο τρόπο θεωρία καὶ πράξη, ὥστε ἡ ἐπιστημονικὴ σας προσπάθεια νὰ μὴν ἀποτελεῖ ἐπιτυχητὴ μόνον διερεύνηση

και λύση θεωρητικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ και νὰ συμβάλλει ἀποφασιστικά μὲ ἐρμηνευτικὲς ὑποδείξεις διεξόδων, σὲ πλεῖστα ὅσα προβλήματα τοῦ ὠραίου χώρου τῆς ζωογόνου δικαιοδοτικῆς λειτουργίας.

Τὸ ἐπιστημονικὸ σας ἔργο εἶναι ἐκτεταμένο. Ἡ ἐπὶ διδακτορία διατριβὴ σας μὲ τίτλο: «Οἱ ὅροι τῆς ἀτελοῦς δικαστικῆς ἀναγνώρισεως τῆς πατρότητος» ἐγκρίνεται παμψηφεί ἀπ' τὴν Σχολὴ και ἀποτελεῖ σημαντικὴ συμβολὴ στὸ λεπτὸ αὐτὸ θέμα τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου. Τὴν αὐτὴ δὲ ἐπιτυχία ἔχει και ἡ ἐπὶ ὑψηγεία διατριβὴ σας μὲ τίτλο: «Τὸ ἐκ τῆς κληροδοσίας δικαίωμα», ὅπου ἐξετάζονται λεπτομερῶς, ἐντὸς τοῦ εὐρυτέρου χώρου τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου, οἱ διάφορες φάσεις τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ μὲ ἐπιτυχῆ λύση τῶν σχετικῶν ἐρμηνευτικῶν προβλημάτων. Καὶ ἀκολουθεῖ σειρά σημαντικῶν μελετῶν σας πού ἀναφέρονται ὄχι μόνον στὸ Ἀστικὸ Δίκαιο ἀλλὰ και σὲ συναφεῖς πρὸς αὐτὸ κλάδους, μὲ ἐπιστέγασμα τὸ δίτομο ἔργο τοῦ Γενικοῦ Ἐνοχικοῦ Δικαίου πού κυκλοφόρησε και σὲ δεύτερη ἔκδοση τὸ 1993. Ἐπισημαίνετε δὲ στὸν πρόλογο αὐτοῦ τοῦ ἔργου, ὅτι οἱ ἀναπτύξεις τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων δὲν περιορίζονται σὲ γενικὲς θεωρητικὲς ἀναφορὲς ἢ και σὲ ἀπλοποιήσεις θεμάτων, ἀλλ' ἀπορρέουν ἀπ' τὸν διδακτικὸ χαρακτήρα τοῦ συγγράμματος και ἔχουν ὡς σκοπὸ νὰ κατατοπίσουν τοὺς φοιτητὲς στὶς βασικὲς ἔννοιες τοῦ ἐνοχικοῦ δικαίου κατὰ τρόπο ὥστε «σὲ κάποιον βᾶθος νὰ τοὺς μυήσουν στὴν ἐπιστήμη και νὰ τοὺς προβληματίσουν». Κι ἔτσι, μὲ νέα δομὴ, ὀλοκληρώσατε τὸ συγγραφικὸ σας ἔργο στὸν βασικὸ αὐτὸ κλάδο τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Ἡ γνωστὴ ἀπὸ τὴν πράξη τοῦ δικαίου ἐμπειρία, σᾶς ὠδήγησε και στὴν διαπραγματεύση βασικῶν θεμάτων τοῦ Ἀστικοῦ Δικονομικοῦ Δικαίου. Αἱ «Εἰσηγήσεις Ἀστικοῦ Δικαίου και Πολιτικῆς Δικονομίας» μὲ ὑπότιτλο «Εἰσαγωγή και θεμελιώδεις ἔννοιες Ἀστικοῦ Δικονομικοῦ Δικαίου», ἦταν τὸ βιβλίο πού κυκλοφόρησε και σὲ δεύτερη ἔκδοση τὸ 1997, ὅπου περιλάβατε τὴν σχετικὴ διδασκαλία σας σ' αὐτὸν τὸ χῶρο τοῦ δικαίου και περιγράψατε μὲ σαφεῆ και κατανοητὴ γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀνάλυση τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιον ἀπ' τὴν κανονιστικὴ ἰσχὺ τοῦ δικαίου ὀδηγοῦμεθα, διὰ μέσου τῆς δικαιοδοτικῆς λειτουργίας, στὴν πραγματικὴ ἰσχὺ αὐτοῦ. Τόσον ἡ μελέτη σας αὐτὴ ὅσον και ἄλλες στὸν ἀποκλειστικὸ πλέον χῶρο τοῦ Ἀστικοῦ Δικονομικοῦ Δικαίου δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μὴν ἐπισημανθοῦν ἀπὸ τὴν Ἐνώση Ἑλλήνων Δικονομολόγων στὴν ὁποία ἔχω τὴν τιμὴ ἀλλὰ και τὴν χαρὰ νὰ προεδρεύω. Κι ἔτσι ὁμόθυμα τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐνώσεως ἐπανειλημμένα σᾶς παρεκάλεσε νὰ εἰσηγηθεῖτε στὰ Πανελλήνια Συνέδρια τῆς Ἐνώσεως δυσχερῆ θέματα τοῦ δικονομικοῦ κλάδου τοῦ δικαίου. Μὲ ἰδιαίτερη δὲ συγκίνηση ἀναπολῶ τις ὠραῖες εἰσηγήσεις σας στὶς πάντοτε ὑψηλῆς ἐπιστημονικῆς στάθμης συνεδρίες.

Δὲν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερο στὴν ἀνάλυση τοῦ ἐπιστημονικοῦ σας ἔργου. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖο δὲν θὰ παραλείψω νὰ τονίσω εἶναι ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν παραιτηθήκατε ἀπ' τὸ δικηγορικό λειτούργημα γιὰ νὰ ἀφοσιωθεῖτε ἀποκλειστικά στὸ πανεπιστημιακὸ σας ἔργο. Καὶ θὰ ἀναφέρω ἐπίσης μία χαρακτηριστικὴ φράση ἀπ' τὸν πανηγυρικό σας Λόγο ποὺ ἐκφωνήσατε τὸ 1990 στὸ Ἄριστοτέλειο Πανεπιστήμιο γιὰ τὶς ἐθνικὲς ἐπετείους τῆς 26ης καὶ 28ης Ὀκτωβρίου καὶ εἶχε ὡς θέμα: «Ἀκαδημαϊκὴ ἐλευθερία καὶ πανεπιστημιακὸ ἄσυλο». Σὲ μιὰ στροφή τῆς ὁμιλίας σας διερωτηθήκατε: «Θὰ ἐνοχλοῦσε ἄραγε ὁ λόγος, ὅτι οἱ καλυπτόμενοι ἀπὸ τὸ πανεπιστημιακὸ ἄσυλο χώροι θεωροῦνται ἤδη ὡς μία νέα μορφή κολυμβήθρας τοῦ Σιλιάμ, στὴν ὁποία καὶ ὁ ἐμβαπτιζόμενος ἐξαγνίζεται καὶ πᾶσα παρανομία συγχωρεῖται»; Διαπίστωση, προσθέτω, ποὺ δυστυχῶς δὲν ἀνήκει στὸ παρελθόν.

Δὲν θὰ τελειώσω ὅμως τὴν προσφώνηση μὲ τὴν τελευταία αὐτὴ δυσάρεστη διαπίστωση, ποὺ πλήττει βαθύτατα τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἐλευθερία, ἀλλὰ μὲ τὶς ἐγκάρδιες εὐχὲς μου νὰ συνεχίσετε καὶ ἀπὸ τὴν νέα αὐτὴ θέση ποὺ καταλαμβάνετε τὴν ἀξιόλογη ἐπιστημονικὴ σας πορεία.